

PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2016)0355

Hlavní směry politik zaměstnanosti členských států *

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. září 2016 o návrhu rozhodnutí Rady o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států (COM(2016)0071 – C8-0098/2016 – 2016/0043(NLE))

(Konzultace)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Radě (COM(2016)0071),
 - s ohledem na čl. 148 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C8-0098/2016),
 - s ohledem na svůj postoj ze dne 8. července 2015 k návrhu rozhodnutí Rady o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států¹,
 - s ohledem na článek 59 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A8-0247/2016),
1. schvaluje pozměněný návrh Komise;
 2. vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 293 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie změnila odpovídajícím způsobem;
 3. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;
 4. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;
 5. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

Pozměňovací návrh 1

Návrh rozhodnutí

¹ Přijaté texty, P8_TA(2015)0261.

Bod odůvodnění -1 (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

(-1) Rada se svým rozhodnutím (EU) 2015/1848^{1a} opět rozhodla ignorovat legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 8. července 2015. Postoj Rady neodpovídá duchu Smluv, oslabuje spolupráci mezi orgány Unie a zvyšuje „demokratický deficit“ ve vztahu k občanům Unie. Evropský parlament vyjadřuje hluboké politování nad jednáním Rady a zdůrazňuje, že jeho legislativní usnesení by mělo být zohledněno.

^{1a} Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1848 ze dne 5. října 2015 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států pro rok 2015 (Úř. věst. L 268, 15.10.2015, s. 28).

Pozměňovací návrh 2

Návrh rozhodnutí Bod odůvodnění 1

Znění navržené Komisí

(1) Smlouva o fungování Evropské unie (SFEU) ve svém článku 145 stanoví, že členské státy a Unie pracují na rozvoji koordinované strategie zaměstnanosti a zejména na podpoře kvalifikace, vzdělání a přizpůsobivosti pracovníků a schopnosti trhů práce reagovat na hospodářské změny, aby dosáhly cílů vymezených v článku 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU).

Pozměňovací návrh

(1) Smlouva o fungování Evropské unie (SFEU) ve svém článku 145 stanoví, že členské státy a Unie pracují na rozvoji koordinované strategie zaměstnanosti a zejména na podpoře kvalifikace, vzdělání a přizpůsobivosti pracovníků a schopnosti trhů práce reagovat na hospodářské změny, aby dosáhly cílů vymezených v článku 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU). ***V souladu s články 9 a 10 SFEU má Unie při vymezování a provádění svých politik a činností zajistit inkluzivní a integrovaný trh práce, jenž by mohl vyřešit závažné důsledky nezaměstnanosti, zabezpečit vysokou míru zaměstnanosti a důstojné pracovní podmínky v celé Unii, včetně přiměřených mezd, zaručit náležitou sociální ochranu, která bude odpovídat***

pracovněprávním předpisům, kolektivnímu vyjednávání a bude v souladu se zásadou subsidiarity, a dále by mohl zajistit vysokou úroveň všeobecného a odborného vzdělávání a bojovat proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

Pozměňovací návrh 3

Návrh rozhodnutí

Bod odůvodnění 2

Znění navržené Komisí

(2) Strategie Evropa 2020, navržená Komisí, **umožňuje** Unii nasměrovat své hospodářství k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícím začlenění a doprovázenému vysokou úrovní zaměstnanosti, produktivity a sociální soudržnosti. **Pět hlavních cílů, které jsou uvedeny v příslušných hlavních směrech, představuje společné cíle, jimiž se řídí opatření členských států, a zohledňuje příslušnou výchozí situaci a podmínky v jednotlivých členských státech, jakož i situaci a podmínky v Unii.** Vedoucí úlohu při realizaci cílů zaměstnanosti a pracovního trhu této nové strategie má Evropská strategie zaměstnanosti.

Pozměňovací návrh

(2) „Strategie Evropa 2020“, navržená Komisí (dále jen „Evropa 2020“), **by měla** Unii **umožnit** nasměrovat své hospodářství k inteligentnímu a udržitelnému růstu podporujícím začlenění a doprovázenému vysokou úrovní zaměstnanosti, produktivity a sociální soudržnosti. **Unie potřebuje holistické politiky a veřejné investice, kterými bude bojovat proti nezaměstnanosti a chudobě. V tomto ohledu je velmi znepokojující dosavadní vývoj ukazatelů zaměstnanosti a sociálních ukazatelů Evropa 2020, jelikož počet osob ohrožených chudobou a vyloučením se místo toho, aby klesl, zvýšil o 5 milionů, míra zaměstnanosti dosud v některých zemích nedosáhla úrovně před krizí a v některých členských státech je podíl mladých lidí, kteří nejsou zaměstnáni ani se neúčastní vzdělávání či odborné přípravy (NEET), vyšší než 20 % a míra předčasného ukončení školní docházky vzrostla na 23 %.** Vedoucí úlohu při realizaci cílů zaměstnanosti, **sociálního začlenění** a pracovního trhu této nové strategie má Evropa 2020. **Její cíle však zatím nebyly splněny a členské státy musí vyvinout větší úsilí, aby dosáhly očekávaných výsledků. Klíčovým cílem politiky zaměstnanosti členských států musí být i nadále realizace Evropy 2020 v oblasti zaměstnanosti a v sociální oblasti.**

Pozměňovací návrh 4

Návrh rozhodnutí Bod odůvodnění 3

Znění navržené Komisí

(3) Tyto integrované hlavní směry **jsou** v souladu se závěry Evropské rady. Členským státům poskytují jasná vodítka, pokud jde o definování národních programů reforem a provádění reforem s ohledem na jejich vzájemnou provázanost a v souladu s Paktem o stabilitě a růstu. Hlavní směry politik zaměstnanosti by měly být **základem pro veškerá doporučení**, která může Rada adresovat členským státům na základě čl. 148 odst. 4 SFEU, a to **ve spojení** s doporučeními **podávanými** konkrétním členským státům na základě čl. 121 odst. 2 **uvedené smlouvy**. Hlavní směry politik zaměstnanosti by měly být **rovněž** podkladem pro přípravu společné zprávy o zaměstnanosti, kterou Rada a Evropská komise zasílají každoročně Evropské radě.

Pozměňovací návrh

(3) Tyto integrované hlavní směry **by měly být** v souladu se závěry Evropské rady. Členským státům poskytují jasná vodítka, pokud jde o definování národních programů reforem a provádění reforem s ohledem na jejich vzájemnou provázanost a v souladu s Paktem o stabilitě a růstu. Hlavní směry politik zaměstnanosti by měly být **zohledňovány při veškerých doporučeních**, která může Rada adresovat členským státům na základě čl. 148 odst. 4 SFEU, a to **v rovnováze** s doporučeními, **kteřa jsou adresována** konkrétním členským státům na základě čl. 121 odst. 2 SFEU. **Doporučení pro jednotlivé země by neměla přihlížet pouze k ekonomickým ukazatelům, ale ve vhodných případech i k ukazatelům zaměstnanosti a ukazatelům sociálním, a měla by předem posuzovat reformy, jež mají být provedeny, a jejich dopad na občany.** Hlavní směry politik zaměstnanosti by měly být **vytyčeny v úzké spolupráci s Evropským parlamentem a měly by být** podkladem pro přípravu společné zprávy o zaměstnanosti, kterou Rada a Evropská komise zasílají každoročně Evropské radě. **Do postupu při makroekonomické nerovnováze byly v nedávné době zahrnuty tři ukazatele zaměstnanosti: míra aktivity, zaměstnanost mladých lidí a dlouhodobá nezaměstnanost, a Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 25. února 2016^{1a} vyzval k tomu, aby se na základě těchto ukazatelů provedla v příslušných členských státech hloubková analýza, která by mohla vést k navržení a provedení dalších ekonomických reforem, reforem pracovního trhu a reforem sociálních.**

Pozměňovací návrh 5

Návrh rozhodnutí

Bod odůvodnění 4

Znění navržené Komisí

(4) Posouzení národních programů reforem členských států, které je součástí společné zprávy o zaměstnanosti, ukazuje, že členské státy by měly nadále vyvíjet co největší úsilí při řešení prioritních oblastí, jako je zvyšování účasti na trhu práce a snižování strukturální nezaměstnanosti, **rozvoj** kvalifikovaných pracovních sil, **kteří budou** reagovat na potřeby trhu práce, **podpora kvality** pracovních míst a celoživotního učení, **zvyšování** účinnosti systémů vzdělávání a odborné přípravy na všech úrovních **a** zvyšování účasti na terciárním vzdělávání, **podpora** sociálního začleňování **a boj** proti chudobě.

Pozměňovací návrh

(4) Posouzení národních programů reforem členských států, které je součástí společné zprávy o zaměstnanosti, ukazuje, že členské státy by měly **zohledňovat doporučení Evropského parlamentu týkající se roční analýzy růstu, doporučení pro jednotlivé země a hlavní směry politik zaměstnanosti a měly by** nadále vyvíjet co největší úsilí při řešení prioritních oblastí, jako je zvyšování účasti na trhu práce a snižování strukturální nezaměstnanosti **prostřednictvím tvorby pracovních míst, podpory řádně fungujících a dynamických trhů práce podporujících začlenění, rozvoje** kvalifikovaných pracovních sil **schopných** reagovat na potřeby trhu práce, **podpory důstojných** pracovních míst a celoživotního učení, **zlepšování** účinnosti systémů vzdělávání a odborné přípravy na všech úrovních, zvyšování účasti na terciárním vzdělávání, **podpory** sociálního začleňování, **sladění potřeb rodinného a pracovního života, potírání diskriminace jakéhokoli druhu, boje** proti chudobě, **obzvláště proti dětské chudobě, a zlepšování schopností stárnoucího obyvatelstva.**

Pozměňovací návrh 6

Návrh rozhodnutí

Bod odůvodnění 6 a (nový)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

(6a) **Chudobou a sociálním vyloučením je ohroženo 120 milionů občanů Unie, tedy přibližně 25 % celkové populace. Tato krizová situace, která se mimo jiné**

vyznačuje neustále vysokým počtem občanů Unie, kteří jsou bez zaměstnání, vyžaduje, aby Komise přijala opatření motivující členské státy k vypracování vnitrostátních systémů minimálního příjmu, které by těmto lidem zajistily důstojné životní podmínky.

Pozměňovací návrh 7

Návrh rozhodnutí

Čl. 1 – odst. 1

Znění navržené Komisí

Hlavní směry politik zaměstnanosti členských států, které jsou stanoveny v příloze **rozhodnutí Rady ze dne 5. října 2015 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států⁴**, jsou platné i pro rok 2016 a členské státy k nim budou ve svých politikách zaměstnanosti přihlížet.

⁴ **Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1848 ze dne 5. října 2015 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států (Úř. věst. L 268, 15.10.2015, s. 28).**

Pozměňovací návrh 8

Návrh rozhodnutí

Příloha (nová)

Znění navržené Komisí

Pozměňovací návrh

Hlavní směr 5: Podpora poptávky po pracovní síle

Členské státy by měly ve spolupráci s regionálními a místními orgány účinně a rychle vyřešit vážný problém nezaměstnanosti a usnadňovat a investovat do vytváření udržitelných a kvalitních pracovních míst, zabývat se přístupem rizikových skupin k zaměstnání a omezit překážky, včetně zamezení nadměrné byrokracii, bránící podnikům

najímat pracovníky na všech úrovních odbornosti a ve všech segmentech trhu práce, přičemž je třeba dodržovat pracovní a sociální normy, měly by podporovat mladé lidi v podnikání a zejména povzbuzovat vytváření a růst mikropodniků a malých a středních podniků, aby se zvýšila míra zaměstnanosti žen a mužů. Členské státy by mimo jiné měly aktivně podporovat pracovní místa v zeleném, bílém a modrém sektoru a sociální ekonomiku a sociální inovace.

Mělo by dojít k přesunu daňové zátěže směrem od zdanění práce na jiné zdroje zdanění, které mají menší negativní dopad na růst a zaměstnanost a přitom ochraňují příjmy pro přiměřenou sociální ochranu a výdaje na veřejné investice, inovace a vytváření pracovních míst. Daňové úlevy pro pracující by měly být zaměřeny na příslušné složky daňového zatížení a na odstranění diskriminace, překážek a nedostatku motivace k účasti na trhu práce, zejména pro postižené osoby a osoby nejvíce vzdálené trhu práce, přičemž by měly být dodržovány platné pracovní normy.

Politiky usilující o zajištění toho, aby mzdy poskytovaly dostatečný příjem k důstojnému životu, jsou nadále důležité k vytváření pracovních míst a zmírňování chudoby v Unii. Členské státy by proto spolu se sociálními partnery měly dodržovat a podporovat mechanismy stanovování mezd, které zajistí schopnost reálných mezd reagovat na vývoj produktivity a pomohou korigovat rozdíly, které přetrvaly z minulosti, aniž by umocňovaly deflační tlaky. Tyto mechanismy by měly zajistit dostatečné zdroje na uspokojování základních potřeb, a to s ohledem na zvláštní ukazatele chudoby pro každý členský stát. V tomto ohledu by měly být pečlivě posouzeny rozdíly v dovednostech a podmínkách místních trhů práce, aby v celé Unii byly zaručeny mzdy, které umožní vést důstojný život. Při stanovení minimální

mzdy v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi by členské státy a sociální partneři měli zajistit její přiměřenost a zvážit její dopad na chudobu pracujících, příjmy domácností, celkovou poptávku, vytváření pracovních příležitostí a konkurenceschopnost.

Členské státy by měly omezit byrokracii, aby snížily administrativní zátěž malých a středních podniků, jelikož významně přispívají k tvorbě pracovních míst.

Hlavní směr 6: Zlepšení nabídky práce a dovedností

Členské státy by měly podporovat udržitelnou produktivitu a kvalitní zaměstnatelnost prostřednictvím vhodné nabídky příslušných znalostí a dovedností, které budou zpřístupněné a zprostředkované všem občanům.

Zvláštní pozornost by měly věnovat zdravotnickým, sociálním a dopravním službám, které čelí nebo ve střednědobém výhledu budou čelit nedostatku pracovníků. Členské státy by měly účinně investovat do systémů vysoce kvalitního a inkluzivního vzdělávání od raného věku a do systémů odborné přípravy a zvyšovat přitom jejich účinnost a efektivitu v zájmu zlepšování know-how, zvyšování úrovně kvalifikace pracovní síly a rozmanitosti dovedností tak, aby pracovníci mohli lépe předvídat a reagovat na rychle se měnící potřeby dynamických trhů práce v kontextu zvyšující se digitalizace ekonomiky a celé společnosti. Za tímto účelem by mělo být přihlédnuto ke skutečnosti, že v celé řadě profesí roste význam sociálních dovedností, jako jsou např. komunikační schopnosti.

Členské státy by měly podporovat podnikání mladých lidí mimo jiné tak, že zavedou volitelné předměty podnikání a budou stimulovat vytváření studentských podniků na středních a vysokých školách. Členské státy by měly ve spolupráci s místními a regionálními orgány zintenzívnit úsilí o prevenci předčasného ukončování školní docházky mladých lidí, zajištění hladšího přechodu ze vzdělávání

a odborné přípravy do pracovního života, zlepšení přístupu všech dospělých ke kvalitnímu vzdělávání a odstranění překážek bránících v tomto přístupu, a to se zvláštním zřetelem k vysoce rizikovým skupinám a jejich potřebám, úsilí o poskytování rekvalifikace v případech, kdy ztráta zaměstnání a změny na pracovním trhu vedou k nutnosti aktivního znovuzачlenění. Členské státy by současně měly provádět strategie aktivního stárnutí, které lidem umožní účastnit se pracovního procesu v dobrém zdravotním stavu skutečně až do věku odchodu do důchodu.

Vedle zajištění úrovně dovedností, která je nezbytná pro stále se měnící pracovní trh, a podpory vzdělání a odborné přípravy společně s programem vzdělávání dospělých by členské státy také neměly zapomínat, že pracovní místa vyžadující nízkou kvalifikaci jsou rovněž potřebná a že vysoce kvalifikovaným osobám se nabízí lepší pracovní příležitosti než osobám se střední a nízkou úrovní kvalifikace.

Přístup k cenově dostupnému a kvalitnímu předškolnímu vzdělávání a předškolní péči by se měl společně s opatřeními podporujícími rodinu a rodiče a umožňujícími sladění pracovního a rodinného života rodičů stát prioritou komplexní politiky a investic, což by mělo přispět k zamezení předčasnému ukončování školní docházky a ke zlepšení příležitostí mladých lidí na trhu práce.

Problém nezaměstnanosti, zejména dlouhodobé nezaměstnanosti a vysoké nezaměstnanosti v určitých regionech, je třeba účinně a okamžitě řešit a je mu rovněž nutné předcházet kombinací opatření na straně nabídky a poptávky. Problém počtu dlouhodobě nezaměstnaných a nesouladu dovedností a jejich zastarání by se měl řešit prostřednictvím komplexních a vzájemně se umocňujících strategií, včetně poskytování individualizované aktivní podpory a vhodných programů sociální ochrany dlouhodobě nezaměstnaným, jež

jim umožní vrátit se na trh práce zodpovědným a informovaným způsobem. Nezaměstnanost mladých lidí je třeba řešit komplexně prostřednictvím celkové strategie zaměřené na zaměstnanost mladých. Součástí tohoto řešení jsou investice do odvětví, která mohou vytvářet kvalitní pracovní příležitosti pro mladé lidi, a vybavení nezbytných institucí, jako jsou služby na podporu mladých lidí, poskytovatelé vzdělání a odborné přípravy, mládežnické organizace a veřejné služby zaměstnanosti, prostředky, které jsou nezbytné k tomu, aby v plném rozsahu a konzistentním způsobem uskutečňovaly své národní prováděcí plány systému záruk pro mladé lidi. Součástí tohoto řešení je rovněž pohotové využívání zdrojů ze strany členských států. Dále musí být usnadněn přístup k finančním prostředkům pro ty, kdo se rozhodnou zahájit podnikání, a to prostřednictvím účinnějšího poskytování informací, snížení nadměrné byrokracie a možnosti převést několikaměsíční podporu v nezaměstnanosti na přímý počáteční finanční grant, který by bylo možné v souladu s vnitrostátními právními předpisy získat po předložení podnikatelského záměru.

Při navrhování a provádění opatření, která mají zabránit nezaměstnanosti, by členské státy měly zohledňovat místní a regionální rozdíly a spolupracovat s místními službami v oblasti zaměstnanosti.

Měly by být vyřešeny strukturální nedostatky v systémech vzdělávání a odborné přípravy v zájmu zajištění kvalitních výsledků vzdělávání, řešení a předcházení problému předčasného ukončování školní docházky a podpory komplexního a vysoce kvalitního vzdělávání již od nejzákladnějšího stupně. K tomu jsou zapotřebí flexibilní vzdělávací systémy zaměřené na praxi. Členské státy by měly ve spolupráci s místními a regionálními orgány zvýšit kvalitu úrovně dosaženého vzdělání tím, že vzdělání

zpřístupní všem, měly by zavést a zlepšit systémy duálního vzdělávání přizpůsobené jejím potřebám, a to zdokonalením odborné přípravy a stávajících rámců jako je Europass, a současně by měly tam, kde je to nutné, zaručit vhodnou rekvalifikaci dovedností a uznávání dovedností získaných mimo formální vzdělávací systém. Měly by být posíleny vazby mezi vzděláváním a trhem práce a současně by mělo být zaručeno, že vzdělání bude dostatečně rozsáhlé, aby lidem poskytovalo základ pro celoživotní zaměstnatelnost.

Členské státy by měly své systémy odborné přípravy více zaměřit na trh práce, a zajistit tak lepší přechod z odborné přípravy do zaměstnání. Zejména s ohledem na digitalizaci a v souvislosti s novými technologiemi mají zásadní význam tzv. zelená pracovní místa a zdravotnictví.

Je zapotřebí více omezit diskriminaci na trhu práce i v rámci přístupu na trh práce, zejména pokud jde o skupiny obyvatelstva, které se s diskriminací či vyloučením potýkají, jako jsou ženy, starší pracovníci, mladí lidé, osoby se zdravotním postižením a legální migranti. Na trhu práce musí být zajištěna rovnost žen a mužů, včetně rovnocenného odměňování, přístup k finančně dostupnému kvalitnímu vzdělávání a péči o děti v raném věku a flexibilita, která je nezbytná k předcházení případům vyloučení osob, které svou profesní dráhu přerušují v důsledku rodinných povinností, například osob pečujících o rodinu. V této souvislosti je zapotřebí, aby členské státy odblokovaly směrnici o zastoupení žen v radách společností.

V této souvislosti by členské státy měly zohlednit skutečnost, že podíl mladých lidí, kteří nejsou zaměstnáni ani se neúčastní vzdělávání či odborné přípravy (NEET), je u žen vyšší než u mužů a že tento fenomén ilustrovaný podílem NEET je v první řadě spjat s nárůstem nezaměstnanosti mládeže, ale také s

nečinností, jež není spojena se vzděláváním.

Členské státy by měly plně, účinně a účelně využívat Evropského sociálního fondu a další podpory z fondů Unie za účelem boje proti chudobě, zvýšení kvalitní zaměstnanosti a zlepšení sociálního začlenění, vzdělávání, veřejné správy a veřejných služeb. Měl by být také aktivován Evropský fond pro strategické investice a jeho investiční platformy, aby se zajistilo vytváření kvalitních pracovních míst a aby pracovníci disponovali dovednostmi potřebnými pro přechod Unie na udržitelný model růstu.

Hlavní směr 7: Zlepšení fungování trhu práce

Potíráním zaměstnávání za nejistých podmínek, podzaměstnanosti, práce načerno a pracovních smluv bez stanovení pracovní doby by členské státy měly snížit segmentaci trhu práce. Předpisy na ochranu zaměstnanosti a příslušné orgány by měly vytvořit vhodné prostředí pro nábor pracovníků a zároveň poskytnout odpovídající úroveň ochrany zaměstnanců a osob hledajících zaměstnání nebo osob zaměstnaných na dobu určitou či osob se zkráceným pracovním úvazkem, s atypickými pracovními smlouvami nebo osob samostatně výdělečně činných s pracovní smlouvou, a to prostřednictvím aktivního zapojování sociálních partnerů a podpory kolektivního vyjednávání. Pro všechny by měla být zajištěna kvalitní pracovní místa z hlediska socioekonomického zabezpečení, stálosti, přiměřených mezd, pracovních práv, důstojných pracovních podmínek (včetně zdraví a bezpečnosti při práci), sociální ochrany, rovnosti mezi muži a ženami a příležitostí v oblasti vzdělávání a odborné přípravy. Z tohoto důvodu je nutné podporovat vstup mladých na pracovní trh, znovuzачeňování dlouhodobě nezaměstnaných a rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem a současně poskytovat pečovatelské služby

za dostupné ceny a modernizovat organizaci práce. Napříč Unií by mělo být podporováno sblížení úrovně pracovních podmínek směrem vzhůru.

S cílem maximálně využít schopností lidí, podporovat jejich celoživotní rozvoj a prosazovat inovace stimulované zaměstnanci by měl přístup na trh práce usnadňovat podnikání, udržitelné vytváření pracovních míst ve všech odvětvích, včetně tzv. zelených pracovních míst, a sociální péči a inovace.

Členské státy by měly více zapojit vnitrostátní parlamenty, sociální partnery, organizace občanské společnosti a regionální a místní organizace do přípravy a provádění příslušných reforem a politik v souladu se zásadou partnerství a vnitrostátní praxí a současně by měly posílit lepší fungování a účinnost sociálního dialogu na vnitrostátní úrovni, zvláště v zemích s velkými problémy spočívajícími v poklesu mezd, k němuž došlo v důsledku nedávné deregulace trhů práce a nedostatečné důraznosti při kolektivním vyjednávání.

Členské státy by měly zajistit základní kvalitativní normy aktivních politik na trhu práce tím, že zlepší jejich zaměření, dosah, pokrytí a vzájemné působení s podpůrnými opatřeními, jako je sociální zabezpečení. Tyto politiky by měly usilovat o zlepšení přístupu na trh práce a posílení kolektivního vyjednávání a sociálního dialogu a měly by podporovat udržitelné přechody na trhu práce s vysoce kvalifikovanými veřejnými službami zaměstnanosti poskytujícími individualizovanou podporu a uplatňujícími systémy na měření výkonnosti. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby jejich systémy sociální ochrany účinně aktivizovaly osoby, které se mohou účastnit trhu práce, a tuto účast jim umožnily, aby chránily osoby, jež jsou (dočasně) vyloučeny z trhu práce nebo se ho nemohou účastnit, aby investováním do lidského kapitálu připravily jedince na možná rizika a měnící se hospodářské a

sociální podmínky. Jako jedno z možných opatření na snížení chudoby by členské státy měly v souladu s vnitrostátními obvyklými postupy zavést minimální mzdu přiměřenou jejich konkrétní socioekonomické situaci. Členské státy by měly podporovat inkluzivní trhy práce přístupné všem a měly by rovněž zavést účinná opatření proti diskriminaci.

Je třeba zajistit mobilitu pracovníků jako jejich základní právo a možnost svobodné volby s cílem plně využít potenciál evropského trhu práce, včetně posílení přenositelnosti důchodových nároků, účinného uznávání kvalifikací a dovedností a odstranění byrokracie a dalších současných překážek. Členské státy by zároveň měly řešit problém jazykových bariér zlepšením systémů vzdělávání v této oblasti. Členské státy by rovněž měly náležitě využívat síť EURES s cílem stimulovat mobilitu pracovníků. Investice do regionů zažívajících odchod pracovních sil by měly být podporovány, aby zmírnily odliv mozků a povzbudily mobilní pracovníky k návratu.

Hlavní směr 8: Zlepšování kvality a výsledků systémů vzdělávání a odborné přípravy na všech úrovních

Členské státy by měly jako prioritu stanovit přístup k péči a dostupnému kvalitnímu předškolnímu vzdělávání, jelikož oba tyto prvky představují důležitá podpůrná opatření pro aktéry na trhu práce a přispívají k celkovému zvyšování míry zaměstnanosti, přičemž zároveň pomáhají jednotlivcům při plnění jejich povinností. Členské státy by měly zavést komplexní politiky a investice, které jsou potřebné za účelem posílení podpory rodin a rodičů a opatření umožňujících rodičům sladění pracovního a soukromého života, což přispěje k zamezení předčasnému ukončování školní docházky a ke zlepšení příležitostí mladých lidí na trhu práce.

Hlavní směr 9: Zajištění sociální spravedlnosti, boj s chudobou a prosazování rovných příležitostí

Členské státy by měly ve spolupráci s místními a regionálními orgány zlepšit své systémy sociální ochrany tím, že zabezpečí základní úroveň poskytování účinné, účelné a udržitelné ochrany ve všech fázích života jednotlivce a přitom zajistí důstojný život, solidaritu, přístup k sociální ochraně, plné dodržování sociálních práv, spravedlnost a řešení nerovností a zaručí začleňování v zájmu vymýcení chudoby, a to obzvláště u osob, které jsou vyloučeny z trhu práce, a u ohroženějších skupin. Sociální politiky je třeba zjednodušit, lépe zaměřit, dodat jim ambicióznější rozměr a doplnit dostupnou a kvalitní péčí o děti a vzděláním, účinnou odbornou přípravou a pomocí v pracovních záležitostech, příspěvky na bydlení a všem dostupnou zdravotní péčí vysoké kvality, přístupem k základním službám, jako jsou bankovní účty a internet, a je třeba přijímat opatření na prevenci předčasného ukončování školní docházky a boj proti krajním podobám chudoby, sociálnímu vyloučení a v obecnější rovině proti všem formám chudoby. Obzvláště je třeba rázně řešit problém dětské chudoby.

Za tímto účelem by se měly používat různé nástroje, které se budou navzájem doplňovat, včetně aktivace pracovní síly, podpůrných služeb a podpory příjmů zaměřených na individuální potřeby. V tomto ohledu určí každý členský stát v souladu s obvyklými vnitrostátními postupy a s ohledem na svou konkrétní socioekonomickou situaci výši minimálního příjmu. Systémy sociální ochrany by měly být koncipovány tak, aby usnadňovaly přístup, zahrnovaly na nediskriminačním základě všechny osoby, podporovaly investice do lidského kapitálu a pomáhaly bránit chudobě, snižovat ji a chránit před ní a sociálním vyloučením, jakož i před jinými riziky, jako jsou zdravotní potíže nebo ztráta zaměstnání. Zvláštní pozornost by měla být věnována dětem, které trpí chudobou v důsledku dlouhodobé nezaměstnanosti svých

rodičů.

Důchodové systémy by měly být strukturovány tak, aby posílením různých důchodových režimů v zájmu zajištění důstojného důchodového příjmu, který bude minimálně nad hranicí chudoby, byla zajištěna jejich udržitelnost, bezpečnost a dostatečnost pro ženy i muže. Důchodové systémy by měly zajistit konsolidaci, další rozvoj a zlepšení tří pilířů systémů důchodového spoření. Přizpůsobení věku odchodu do důchodu střední délce života je jediný způsob, jak čelit výzvám, jež představuje stárnutí. V reformách důchodových systémů by se měly mimo jiné odrážet i tendence vývoje na trhu práce, porodnost, demografická situace, zdravotní stav obyvatelstva a prosperita země, pracovní podmínky a poměr ekonomické závislosti. Nejlepší cestou, jak řešit problém stárnutí, je navýšit celkovou míru zaměstnanosti, přičemž se bude mimo jiné vycházet ze sociálních investic do aktivního stárnutí.

Členské státy by měly zlepšit kvalitu, finanční dostupnost, přístupnost, efektivnost a účinnost systémů zdravotní a dlouhodobé péče a sociálních služeb spolu s důstojnými pracovními podmínkami v dotčených odvětvích, a současně zachovat finanční udržitelnost těchto systémů prostřednictvím zlepšení solidárního financování.

Členské státy by měly plně využít Evropský sociální fond a podporu z dalších fondů Unie za účelem boje proti chudobě, sociálnímu vyloučení a diskriminaci, zlepšení přístupnosti pro lidi se zdravotním postižením, a to v zájmu prosazování rovnosti mezi muži a ženami a zkvalitnění veřejné správy.

Hlavními cíli strategie Evropa 2020, na jejichž základě členské státy stanoví s ohledem na svou příslušnou výchozí pozici a specifické podmínky vlastní vnitrostátní cíle, je zvýšení zaměstnanosti žen a mužů ve věku od 20 do 64 let do roku 2020 na 75 %; snížení míry předčasného ukončování školní docházky

na méně než 10 %; zvýšení podílu osob ve věku od 30 do 34 let s dokončeným terciárním nebo srovnatelným vzděláním na nejméně 40 % a podpora sociální začleňování, zejména prostřednictvím omezování chudoby, a to s úmyslem snížit počet lidí ohrožených chudobou a sociálním vyloučením^{1a} nejméně o 20 milionů.

^{1a} Toto obyvatelstvo se definuje jako počet osob, které jsou ohroženy chudobou a vyloučením podle tří ukazatelů (ohrožení chudobou, materiální deprivace, domácnost bez zaměstnané osoby), což členským státům umožňuje stanovit si své vnitrostátní cíle na základě nejvhodnějších ukazatelů a s ohledem na své vnitrostátní podmínky a priority.